

2.13 Kommittén uppmanar kommissionen att fortsätta och utöka dialogen med den sociala integrationens aktörer, så att alla kan få möjlighet att göra sin röst hörd och utöva sina medborgerliga rättigheter.

2.14 Det är glädjande att det varje år i samband med den internationella dagen mot utslagning den 17 oktober anordnas en rundabordskonferens om fattigdom och marginalisering, som i Århus i oktober 2002. En sådan träff är nödvändig både på grund av utvidgningen, ny nationell praxis för att bekämpa marginalisering, kriterierna från Nice – rörande fastställande av jämställdhetsmål, förebyggande, insatser och mobilisering i samband med integrations-processerna – och de många aktörer som omfattas av den sociala dialogen och partnerskapet för sysselsättning.

2.15 Det är svårt för de olika EU-länderna att gemensamt definiera kriterier för social integration eller marginalisering som kan tillämpas och exporteras både på lokal, regional och nationell nivå samt EU-nivå. Detta gäller i synnerhet en varaktig och samordnad dialog på EU-nivå.

2.16 Kommittén vill erinra om de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att integrera marginaliseringshotade befolkningsgrupper på arbetsmarknaden och därmed även i samhället.

2.17 ReK uppmanar kommissionen att behandla de frågor som tas upp i detta yttrande när utkastet till gemensam rapport läggs fram vid toppmötet i mars 2004.

Bryssel den 22 april 2004

Regionkommitténs

ordförande

Peter STRAUB

Yttrande från Regionkommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer"

(2004/C 121/09)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE med beaktande av

förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer, KOM(2003)723 slutlig – 2003/0282 (COD),

rådets beslut av den 11 december 2003 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende i enlighet med EG-fördragets artikel 175 första stycket,

presidiets beslut av den 12 mars 2002 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Europeiska kommissionens interna arbetsdokument om Europaparlamentets och rådets direktiv om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer, SEK(2003) 1343,

direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG av den 8 december 2003 om ändring av direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon,

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter,

kommitténs utkast till yttrande /CDR 12/2004 rév 1), som antogs den 5 mars 2004 av utskottet för hållbar utveckling (föredragande: Ossi Martikainen, kommunfullmäktigeordförande i Lapinlahti (FI-ELDR),

och av följande skäl:

- 1) Batterier och ackumulatorer är en viktig energikälla i dagens samhälle.
- 2) Mängder av förbrukade batterier och ackumulatorer hamnar till slut i den kommunala avfallshanteringen.
- 3) Insamling och återbruk av förbrukade batterier och ackumulatorer varierar från medlemsstat till medlemsstat. Eftersom dessa olika system kan ha en negativ inverkan på den inre marknaden och snedvridda konkurrensen är det viktigt att säkerställa lika villkor i hela EU.
- 4) Det är viktigt att ha högt ställda mål över hela EU och ge varje medlemsstat möjlighet att fastställa ännu högre målvärden och normer.
- 5) I många medlemsstater har de lokala och regionala myndigheterna en avgörande roll i samband med insamling och återbruk av batterier och ackumulatorer.

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 54:e plenarsession den 21–22 april 2004 (sammanträdet den 22 april).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1. Regionkommittén anser att nya minimikrav för hela EU i fråga om avfallsbehandling av förbrukade ackumulatorer och batterier och särskilt av avfall som innehåller farliga ämnen är ett effektivt instrument för skydd av miljön och av medborgarnas hälsa.

1.2. Enligt kommittén skall såväl medlemsstaterna som lokala och regionala myndigheter inom dessa ha rätt att vid genomförandet av EU:s avfallslagstiftning välja de metoder som anses fungera bäst, under förutsättning att de uppfyller de gemensamma minimikraven och inte snedvrider konkurrensen.

1.3. Regionkommittén erinrar om att kommuner, städer och lokala förvaltningar har betydande befogenheter och ansvar för planering, genomförande och övervakning av avfallshantering samt miljö och hälsa. EU och medlemsstaterna bör på allvar beakta dessa instansers sakkunskap och förslag vid genomförandet av den gemensamma lagstiftningen på detta område.

1.4. Kommittén påpekar att konsumenternas vanor och beteenden spelar en stor roll för om målen för miljölagstiftningen skall uppnås och anser att medlemsstaterna skall anmodas att öka sina ansträngningar för att inrätta och bygga upp effektiva återlämnings- och återvinningsorganisationer eller pantsystem. De bör också genom information och upplysning uppmuntra konsumenterna till en miljömedveten hantering av batterier och ackumulatorer.

1.5. Genomförandet och övervakningen av lagstiftningen om batteriavfall som innehåller farliga ämnen blir effektivast om medlemsstaterna själva kan välja det system som passar dem bäst. Övervakning och eventuella påföljder bör dock vara desamma i hela unionen och kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta.

1.6. Kommittén vill stödja konsumentansvaret i fråga om hanteringen av ackumulatorer och batterier.

1.7. Kommuner, städer samt underlydande offentliga verk och företag eller koncessionshavare kan agera som tredje part i insamlingen, hanteringen och återvinningen av ackumulatorer och batterier i samarbete med producenter och importörer.

1.8. Man bör eftersträva att helt och hållet undvika bortskaffande av batterier och ackumulatorer som används inom industrin och i fordon (att köra dem till avstjäpningsplatser eller bränna dem).

1.9. Användningen av kvicksilver och kadmium i ackumulatorer bör enligt Regionkommittén begränsas genom att fastställa gränsvärden.

1.10. Kommittén anser att fasta mål för mängden ackumulatorer och batterier som skall samlas in är problematiska, eftersom de skulle tillåta en betydande ökning av sådant avfall i många nya medlemsstater, varvid de avsedda positiva hälso- och miljöåterverkningarna i direktivförslaget skulle dröja samtidigt som strävan att ta fram goda metoder skulle skjutas på framtiden.

1.11. Man måste komma ihåg att några medlemsstater redan i dag uppnår insamlingsmålet i direktivförslaget, dvs. 160 g/invånare/år. Kommittén anser att målen bör baseras på den nationella årliga försäljningen så att hänsyn kan tas till skillnader i konsumtion i varje land samtidigt som man kan fastställa ambitiösa mål.

1.12. Regionkommittén skulle hellre se en indikator för insamlingsmål som grundar sig på procentandelen av den nationella årliga försäljningen för samtliga förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer.

1.13. Medlemsstaterna bör främja ny, ekonomiskt effektiv och miljövänlig återvinnings- och hanterings-teknik. Regionkommittén rekommenderar att Europeiska kommissionen tillställer Europaparlamentet och rådet att en regelbunden uppföljningsrapport om framstegen mot målen efter att direktivet trätt i kraft.

2. Regionkommitténs rekommendationer

Ingressen, punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 95.1 och 175.1 i detta,	med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 95.1 och 175.1 i detta,

Motivering: Huvudsyftet med direktivet är att uppnå minsta möjliga negativa miljöpåverkan av förbrukade batterier. Därför bör artikel 175.1 (rättslig grund för miljöåtgärder) vara enda rättsliga grund. Om man bygger direktivet på artikel 175 öppnas möjligheten för medlemsstaterna att fastställa striktare mål och förfaranden.

Skäl nr 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Mot bakgrund av de särskilda miljö- och hälsoproblemen kopplade till kadmium, kvicksilver och bly och de särskilda egenskaperna hos batterier och ackumulatörer som innehåller kadmium, kvicksilver och bly bör ytterligare åtgärder antas. Användningen av kvicksilver i batterier bör begränsas. Bortskaffande av bil- och industribatterier bör förbjudas. Ett särskilt insamlingsmål bör fastställas för bärbara nickelkadmium-batterier. Dessutom bör särskilda återvinningskrav fastställas för kadmium- och blybatterier, för att uppnå en hög nivå på materialåtervinningen i hela gemenskapen och förhindra skillnader mellan medlemsstaterna.	Mot bakgrund av de särskilda miljö- och hälsoproblemen kopplade till kadmium, kvicksilver och bly och de särskilda egenskaperna hos batterier och ackumulatörer som innehåller kadmium, kvicksilver och bly bör ytterligare åtgärder antas. Användningen av kvicksilver i batterier och bör begränsas. Bortskaffande av bil- och industribatterier bör förbjudas. Ett särskilt insamlingsmål bör fastställas för bärbara nickelkadmium-batterier. Användning av kadmium i bärbara batterier bör också förbjudas. Dessutom bör särskilda återvinningskrav fastställas för återstående kadmium- och blybatterier, för att uppnå en hög nivå på materialåtervinningen i hela gemenskapen och förhindra skillnader mellan medlemsstaterna.

Motivering: I linje med direktiven om uttjänta fordon, avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt restriktionerna för användning av vissa farliga ämnen bör metaller också vara förbjudna i batterier och ackumulatörer.

Artikel 3

Definitioner

Lägg till en ny definition:

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	"pantssystem" innebär att den som köper batterier eller ackumulatörer betalar säljaren ett belopp som återbetalas när de förbrukade batterierna eller ackumulatörerna lämnas igen

Motivering: Artikeln är kopierad från rådets direktiv 91/157/EEG om batterier och ackumulatörer som innehåller vissa farliga ämnen. Det är ett utmärkt sätt att uppmuntra konsumenterna att lämna tillbaka sina förbrukade batterier på insamlingsställen.

Artikel 4

Förebyggande åtgärder

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall förbjuda saluföring av alla batterier och ackumulatörer som innehåller mer än 0,0005 viktprocent kvicksilver, oavsett om de ingår i apparater.</p> <p>2. Knappceller, och batterier som består av knappceller som har en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 viktprocent skall undantas från förbudet i punkt 1.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall förbjuda saluföring av alla batterier och ackumulatörer som innehåller mer än <u>följande värden 0,0005 viktprocent kvicksilver</u>, oavsett om de ingår i apparater.:</p> <p>a) <u>5 ppm kvicksilver; och/eller</u></p> <p>b) <u>40 ppm bly; och/eller</u></p> <p>c) <u>20 ppm kadmium.</u></p> <p>2. Knappceller, och batterier som består av knappceller som har en kvicksilverhalt som inte överstiger 2 viktprocent skall undantas från förbudet i punkt 1.</p> <p><u>2. Förbudet skall inte gälla de tillämpningar som räknas upp i bilaga 1.</u></p>

Motivering: Bärbara nickel-kadmiumbatterier utgör 80 % av hela NiCd-batterimarknaden. Det finns risk att de förbrukade batterierna hamnar i den kommunala avfallshanteringen. Det finns ingen som hävdar att det inte finns ersättningsprodukter för elektrisk och elektronisk utrustning. Att fasa ut kadmiumbatterier i elektrisk och elektronisk utrustning skulle ligga i linje med direktivet om skadliga ämnen.

Artikel 5

Förbättrade miljöprestanda

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna skall främja forskning om möjligheten att förbättra batteriers och ackumulatorers allmänna miljöprestanda under hela deras livscykel och möjligheten att saluföra batterier och ackumulatörer som innehåller minskade mängder farliga ämnen eller ämnen som är mindre föroreande, framför allt för att ersätta kvicksilver, kadmium och bly.</p>	<p>Medlemsstaterna skall främja forskning om möjligheten att förbättra batteriers och ackumulatorers allmänna miljöprestanda under hela deras livscykel och möjligheten att saluföra batterier och ackumulatörer som innehåller minskade mängder farliga ämnen eller ämnen som är mindre föroreande, framför allt för att ersätta kvicksilver, kadmium och bly. <u>Kommissionen skall fem år efter detta direktivs ikraftträdande rapportera till rådet och Europaparlamentet om framstegen i detta avseende.</u></p>

Motivering: Självförklarande.

Artikel 6

Övervakning av avfallsströmmen

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall övervaka de mängder förbrukade bärbara nickeldkadmium-batterier och -ackumulatörer som bortscaffas i det fasta kommunala avfallet. En rapport om resultaten från övervakningen skall utarbetas på grundval av tabell 1 i bilaga I.</p> <p>2. Utan att det påverkar förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik skall medlemsstaterna varje år, med början ett år efter det datum som anges i artikel 32.1 i detta direktiv, sammanställa en rapport som skall omfatta ett helt kalenderår. Rapporten skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det berörda årets utgång.</p> <p>3. Kommissionen skall fastställa närmare bestämmelser för övervakningen av det fasta kommunala avfallet enligt föregående punkt, i enlighet med förfarandet i artikel 30.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall övervaka de mängder förbrukade bärbara nickeldkadmium-batterier och -ackumulatörer som bortscaffas i det fasta kommunala avfallet. En rapport om resultaten från övervakningen skall utarbetas på grundval av tabell 1 i bilaga I.</p> <p>2. Utan att det påverkar förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik skall medlemsstaterna varje år, med början ett år efter det datum som anges i artikel 32.1 i detta direktiv, sammanställa en rapport som skall omfatta ett helt kalenderår. Rapporten skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det berörda årets utgång.</p> <p>3. Kommissionen skall fastställa närmare bestämmelser för övervakningen av det fasta kommunala avfallet enligt föregående punkt, i enlighet med förfarandet i artikel 30.</p> <p>4. Medlemsstaterna skall föreskriva att producenterna av batterier och ackumulatörer med nickel-kadmium står för finansieringen av övervakningen av avfallsströmmen.</p>

Motivering: Hela artikeln bör strykas eftersom övervakning av den kommunala avfallshanteringen skulle vara en både kostnadskrävande och onödig åtgärd om det redan i direktivet finns ett förbud mot skadliga ämnen i batterier. Nickel-kadmium-batterier utgör uppskattningsvis 0,0055 % av det kommunala avfallet. En övervakning av detta ämne skulle kräva en omfattande provtagning, för att på ett tillförlitligt sätt mäta mängden förbrukade NiCd-batterier. Ett lättare och effektivare alternativ vore att helt enkelt totalförbjuda användning av detta skadliga ämne och därigenom undanröja behovet av denna omfattande övervakning. Förslaget är orimligt och bör strykas.

Artikel 9

Insamlingsystem

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall se till att</p> <p>a) system inrättas som innebär att förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer kan återlämnas kostnadsfritt och att det finns tillgängliga insamlingsanläggningar, med beaktande av befolknings-tätheten,</p> <p>b) tillverkare av industribatterier och -ackumulatörer, eller tredje part som agerar för deras räkning, återtar förbrukade industribatterier och -ackumulatörer från slutanvändarna, oavsett dessas kemiska sammansättning och ursprung,</p> <p>c) tillverkare av bilbatterier och -ackumulatörer, eller tredje part som agerar för deras räkning, inrättar system för insamling av förbrukade bilbatterier och -ackumulatörer, om dessa inte samlas in inom ramen för de system som avses i artikel 5.1 i direktiv 2000/53/EG.</p> <p>2. När medlemsstaterna inrättar dessa insamlingsystem skall de beakta de negativa externa konsekvenserna av transporter.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall se till att</p> <p>a) system inrättas som innebär att förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer kan återlämnas kostnadsfritt och att det finns tillgängliga insamlingsanläggningar, med beaktande av befolknings-tätheten,</p> <p>b) tillverkare av industribatterier och -ackumulatörer, eller tredje part som agerar för deras räkning, återtar förbrukade industribatterier och -ackumulatörer från slutanvändarna, oavsett dessas kemiska sammansättning och ursprung,</p> <p>c) tillverkare av bilbatterier och -ackumulatörer, eller tredje part som agerar för deras räkning, inrättar system för insamling av förbrukade bilbatterier och -ackumulatörer, om dessa inte samlas in inom ramen för de system som avses i artikel 5.1 i direktiv 2000/53/EG.</p> <p>2. När medlemsstaterna inrättar dessa insamlingsystem skall de beakta de negativa externa konsekvenserna av transporter.</p> <p><u>3. Pantsystem införs för att främja insamling av förbrukade batterier och ackumulatörer med nickel-kadmium. Medlemsstaterna skall fastställa pantbeloppet på en nivå där snedvridning av inre marknaden undviks. Utan att det påverkar direktiv 98/34/EG skall medlemsstaterna anmäla åtgärder kopplade till genomförandet av sådana pantsystem till kommissionen.</u></p>

Motivering: Pantsystem är ett utmärkt sätt att uppmuntra konsumenterna att återlämna uttjänta batterier.

Artikel 11

Förbud mot bortskaffande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna skall förbjuda bortskaffande av industri- och bilbatterier och -ackumulatörer i deponier eller genom förbränning.</p>	<p>Medlemsstaterna skall förbjuda bortskaffande av industri- och bilbatterier och -ackumulatörer i deponier eller genom förbränning. <u>De skall också svara för kontroll av att förbudet efterlevs.</u></p>

Motivering: Detta behöver uttryckas kraftfullare.

Artikel 12

Ekonomiska styrmedel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Om medlemsstaterna använder ekonomiska styrmedel för att främja insamling av förbrukade batterier och ackumulatörer eller för att främja användning av batterier som innehåller mindre förorenande ämnen, genom att exempelvis införa differentierade skattesatser, skall de anmäla de åtgärder som rör genomförandet av dessa styrmedel till kommissionen.	Om medlemsstaterna använder ekonomiska styrmedel för att främja insamling av förbrukade batterier och ackumulatörer eller för att främja användning av batterier som innehåller mindre förorenande ämnen, genom att exempelvis införa <u>pantsystem</u> eller differentierade skattesatser, skall de anmäla de åtgärder som rör genomförandet av dessa styrmedel till kommissionen.

Motivering: Pantsystem (där konsumenten betalar ett högre pris vid köp av batteriet och en del av denna kostnad återbetalas när det förbrukade batteriet återlämnas) kan förmå konsumenterna att lämna tillbaka sina batterier.

Artikel 13

Insamlingsmål

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Senast fyra år efter det datum som anges i artikel 32.1 skall medlemsstaterna uppnå en genomsnittlig lägsta insamlingsnivå motsvarande 160 gram per invånare och år för alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer, inbegripet bärbara nickelkadmium-batterier. Senast samma datum skall medlemsstaterna också uppnå en särskild lägsta insamlingsnivå motsvarande 80 procent av den totala mängden förbrukade bärbara nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer per år. Den totala mängden skall både innefatta de bärbara nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer som varje år insamlas inom ramen för insamlingsystem och de som varje år bortscaffas i det fasta kommunala avfallet.</p> <p>2. En rapport om resultaten av övervakningen skall utarbetas på grundval av tabell 2 i bilaga I. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik skall medlemsstaterna varje år, med början ett år efter det datum som anges i artikel 32.1, sammanställa en sådan rapport, som skall omfatta ett helt kalenderår. Rapporten skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det berörda årets utgång.</p>	<p>1. Senast fyra år efter det datum som anges i artikel 32.1 skall medlemsstaterna uppnå en genomsnittlig lägsta insamlingsnivå motsvarande 160 gram <u>60</u> % av den nationella årsförsäljningen per invånare och år två år tidigare för alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer, inbegripet bärbara nickelkadmium-batterier. Senast samma datum skall medlemsstaterna också uppnå en särskild lägsta insamlingsnivå motsvarande 80 procent av den totala mängden förbrukade bärbara nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer per år. Den totala mängden skall både innefatta de bärbara nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer som varje år insamlas inom ramen för insamlingsystem och de som varje år bortscaffas i det fasta kommunala avfallet.</p> <p>2. Senast sex år efter det datum som anges i artikel 32.1 skall medlemsstaterna uppnå en genomsnittlig lägsta insamlingsnivå motsvarande 60 % av den nationella årsförsäljningen fyra år tidigare för alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer, inbegripet bärbara nickelkadmium-batterier.</p> <p>3. Senast tio år efter det datum som anges i artikel 32.1 skall medlemsstaterna uppnå en genomsnittlig lägsta insamlingsnivå motsvarande 70% av den nationella årsförsäljningen fyra år tidigare för alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatörer, inbegripet bärbara nickelkadmium-batterier.</p> <p>24. En rapport om resultaten av övervakningen skall utarbetas på grundval av tabell 2 i bilaga I. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 2150/2002 om avfallsstatistik skall medlemsstaterna varje år, med början ett år efter det datum som anges i artikel 32.1, sammanställa en sådan rapport, som skall omfatta ett helt kalenderår. Rapporten skall överlämnas till kommissionen senast sex månader <u>ett år</u> efter det berörda årets utgång.</p>

Motivering: Insamlingsmålen bör ändras till en procentandel av de årliga försäljningsmålen så att de på ett bättre sätt återspeglar konsumtionsnivån, som varierar mellan olika delar av EU. Denna procentsats kan lätt uppnås genom en analys av de årliga försäljningsvolymerna. Denna metod att gradvis uppnå målen krävs om insamlings- och återvinningskapaciteten skall kunna utvecklas utan att sätta upp orealistiska mål. Ett generellt insamlingsmål på 70 % behövs för att se till att insamlings- och återvinningsandelarna kontinuerligt ökar till en optimal nivå.

Artikel 15

Behandling

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, inrättar system, med användning av bästa tillgängliga behandlings- och återvinningsteknik, för att ta hand om förbrukade batterier och ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, inrättar system, med användning av bästa tillgängliga behandlings- och återvinningsteknik, för att ta hand om förbrukade batterier och ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9.</p>

Motivering: Att hänvisa till den bästa tillgängliga tekniken får direktivet att gå mer i linje med EU:s terminologi och fäster särskild vikt vid användningen av den bästa tillgängliga tekniken. I annat fall kan batteriindustrin exempelvis peka på stålindustrin för möjlig behandling.

Artikel 17

Ny återvinningsteknik

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall främja utveckling av ny återvinnings- och behandlingsteknik samt forskning om miljövänliga och kostnadseffektiva återvinningsmetoder för alla typer av batterier och ackumulatörer.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall uppmuntra behandlingsanläggningarna att införa certifierade miljöledningssystem i enlighet med förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall främja utveckling av ny återvinnings- och behandlingsteknik samt forskning om miljövänliga och kostnadseffektiva återvinningsmetoder för alla typer av batterier och ackumulatörer.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall uppmuntra behandlingsanläggningarna att införa certifierade miljöledningssystem i enlighet med förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS). <u>Kommissionen skall fem år efter detta direktivs ikraftträdande rapportera till rådet och Europaparlamentet om framstegen i detta avseende.</u></p>

Motivering: Självförklarande.

Artikel 18

Återvinningsmål

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, ett år efter det datum som anges i artikel 32.1 uppnår följande minimimål för återvinningen:</p> <p>a) Alla bärbara batterier och ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9 skall tas upp i en återvinningsprocess.</p> <p>b) Medlemsstaterna får tillåta att högst tio procent av de insamlade bärbara batterierna och ackumulatörerna undantas från skyldigheten i stycke a av tekniska skäl.</p> <p>c) Alla industri- och bilbatterier och -ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9 skall tas upp i en återvinningsprocess.</p>	<p>Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, ett år efter det datum som anges i artikel 32.1 uppnår följande minimimål för återvinningen:</p> <p>a) Alla bärbara batterier och ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9 skall tas upp i en återvinningsprocess.</p> <p>b) Medlemsstaterna får tillåta att högst tio procent av de insamlade bärbara batterierna och ackumulatörerna undantas från skyldigheten i stycke a av tekniska skäl.</p> <p>be) Alla industri- och bilbatterier och -ackumulatörer som samlas in i enlighet med artikel 9 skall tas upp i en återvinningsprocess.</p>

Motivering: Undantaget är inte motiverat av några som helst tekniska skäl.

Artikel 19

Återvinningsgrad

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, senast tre år efter det datum som anges i artikel 32.1 uppnår följande lägsta återvinningsgrad:</p> <p>a) Återvinning av allt bly och minst 65 procent av genomsnittsvikten av det material som ingår i blybatterier och -ackumulatörer.</p> <p>b) Återvinning av allt kadmium och minst 75 procent av genomsnittsvikten av det material som ingår i nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer.</p> <p>c) Återvinning av 55 procent av genomsnittsvikten av allt material som ingår i andra förbrukade batterier och ackumulatörer.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall varje år lämna en rapport om de återvinningsmål enligt artikel 18 och den återvinningsgrad enligt föregående punkt som i praktiken uppnåtts för varje kalenderår, med början de datum som anges i föregående punkt. Dessa uppgifter skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det berörda årets utgång.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, senast tre år efter det datum som anges i artikel 32.1 uppnår följande lägsta återvinningsgrad:</p> <p>a) Återvinning av allt bly och minst 65 procent av genomsnittsvikten av det material som ingår i blybatterier och -ackumulatörer.</p> <p>b) Återvinning av allt kadmium och minst 75 procent av genomsnittsvikten av det material som ingår i nickelkadmium-batterier och -ackumulatörer.</p> <p>c) Återvinning av 55 procent av genomsnittsvikten av allt material som ingår i andra förbrukade batterier och ackumulatörer.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall varje år lämna en rapport om de återvinningsmål enligt artikel 18 och den återvinningsgrad enligt föregående punkt som i praktiken uppnåtts för varje kalenderår, med början de datum som anges i föregående punkt.</p> <p>Dessa uppgifter skall överlämnas till kommissionen senast sex månader efter det berörda årets utgång.</p> <p><u>Minimikraven på återvinningsgrad skall utvärderas regelbundet och anpassas till vetenskapliga och tekniska framsteg i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.</u></p>

Motivering: Detta är första gången som man fastställer ett målvärde för återvinningsgraden. Det gjordes varken i direktivet om elektriskt och elektroniskt avfall eller i direktivet om uttjänta fordon. Följaktligen är det viktigt att procentsatserna utvärderas och aktualiseras med jämna mellanrum.

Artikel 20

System för bärbara batterier och ackumulatorer

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, står för finansieringen av åtminstone behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som lämnas till insamlingsanläggningar som inrättats enligt artikel 9.1 a.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna uppfyller kraven i föregående punkt genom individuella eller kollektiva system.</p>	<p>1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna, eller tredje part som agerar för deras räkning, står för finansieringen av åtminstone <u>insamling</u>, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av alla förbrukade bärbara batterier och ackumulatorer som lämnas till insamlingsanläggningar som inrättats enligt artikel 9.1 a.</p> <p>2. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna uppfyller kraven i föregående punkt genom individuella eller kollektiva system.</p>

Motivering: Denna ändring är betydelsefull för de lokala och regionala myndigheterna. Producentansvaret bör också gälla insamling av förbrukade bärbara batterier. Det faktiska genomförandet av insamlingen, behandlingen, återvinningen och det miljövänliga bortskaffandet kan skötas av antingen de lokala myndigheterna eller någon annan organisation. Det viktiga här är att klargöra vem som skall finansiera verksamheterna.

Artikel 22

Registrering och garanti

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att tillverkare registreras, när de släpper ut en produkt på marknaden, och att de tillhandahåller en garanti om att hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer kommer att finansieras. Garantin kan bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer, eller av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat konto.</p>	<p>Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att tillverkare registreras, när de släpper ut en produkt på marknaden, och att de tillhandahåller en garanti om att hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer kommer att finansieras. Garantin <u>skall</u> kan bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av hanteringen av förbrukade batterier och ackumulatorer, eller av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat konto.</p>

Motivering: "Kan" är för vagt. Det bör ersättas med "skall".

Artikel 23
Historiskt avfall

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
<p>1. Ansvaret för att finansiera kostnaderna för hantering av förbrukade batterier och ackumulatörer som släpps ut på marknaden före detta direktivs ikraftträdande, dvs. historiskt avfall, skall vila på tillverkarna.</p> <p>2. För industribatterier och -ackumulatörer som släpps ut på marknaden före detta direktivs ikraftträdande och som ersätts av likvärdiga produkter eller produkter som fyller samma funktion, skall tillverkarna finansiera hanteringen när de levererar dessa nya produkter. Medlemsstaterna kan, som ett alternativ, föreskriva att också slutanvändarna helt eller delvis skall ansvara för denna finansiering.</p> <p>3. För andra industribatterier som utgör historiskt avfall skall industrianvändarna finansiera kostnaderna.</p> <p>4. När det gäller historiskt avfall skall medlemsstaterna se till att tillverkarna under en övergångsperiod på fyra år räknat från det datum som avses i artikel 32.1, vid försäljning av nya produkter, tillåts informera kunderna om kostnaderna för insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade batterier och ackumulatörer. De kostnader som uppges får inte överstiga de faktiska kostnaderna.</p>	<p>1. Ansvaret för att finansiera kostnaderna för hantering av förbrukade batterier och ackumulatörer som släpps ut på marknaden före detta direktivs ikraftträdande, dvs. historiskt avfall, skall vila på <u>alla tillverkarna</u>.</p> <p>2. För industribatterier och -ackumulatörer som släpps ut på marknaden före detta direktivs ikraftträdande och som ersätts av likvärdiga produkter eller produkter som fyller samma funktion, skall tillverkarna finansiera hanteringen när de levererar dessa nya produkter. Medlemsstaterna kan, som ett alternativ, föreskriva att också slutanvändarna helt eller delvis skall ansvara för denna finansiering.</p> <p>3. För andra industribatterier som utgör historiskt avfall skall industrianvändarna finansiera kostnaderna.</p> <p>4. När det gäller historiskt avfall skall medlemsstaterna se till att tillverkarna under en övergångsperiod på fyra år räknat från det datum som avses i artikel 32.1, vid försäljning av nya produkter, tillåts informera kunderna om kostnaderna för insamling, behandling och återvinning av alla förbrukade batterier och ackumulatörer. De kostnader som uppges får inte överstiga de faktiska kostnaderna.</p>

Motivering: "Alla" klargör att producentansvaret är kollektivt, inte individuellt.

Bilaga I (ny)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
	<p><u>Bilaga I</u></p> <p><u>I enlighet med artikel 4.2 skall användning av batterier och ackumulatörer i följande fall undantas från det förbud som behandlas i artikel 4.1, oavsett om de monterats i apparatur eller ej:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>Kvicksilver i knappbatterier till hörapparater.</u> — <u>Kadmium i batterier eller ackumulatörer för nödbelysning.</u> — <u>Kadmium i batterier eller ackumulatörer för industriella tillämpningar.</u> — <u>Kadmium i batterier eller ackumulatörer för flygplan och tåg.</u> — <u>Bly i bilbatterier och bilackumulatörer.</u>

Motivering: Se ändringsförslaget till artikel 4.

Bryssel den 22 april 2004

Regionkommitténs
ordförande
Peter STRAUB